

„Ne znam da li znaš sve što se ima znati o malim ogledalima: ali o tome, tišina.“

Artur Maken, u pismu Džejsu Brenču Kabelu, 17. februara 1918.

„Pisci su lažovi.“

Erazmo Fraj, u razgovoru, 6. maja 1986.

MAJ 1986.

NEMAM NI NAJMANJU PREDSTAVU.

HOĆEŠ MI REĆI ŠTA JE TO? MIRIS MU JE KRAJNJE ODURAN.

ONO ŠTO SI TRAZIO. TO JE BEZOAR.

ČEKAJ MALO. MISLIO SAM DA SU BEZOARI NEKA VRSTA DRAGOG KAMENJA.

UGLAVNOM JESU.

OVO JE TRIHINOBEZOAR — NAČINJEN OD KOSE. IZVADIO SAM GA IZ STOMAKA DEVOJKE KOJU SAM OPERISAO DANAS PO PODNE. IMALA JE NEKAD LEPU DUGU KOSU. NA NESREĆU, TU KOSU JE STAVLJALA U USTA I GRICKALA JE GUTAJUĆI DLAKE.

MORA BITI DA JE TO PONA- VLJALA GODI- NAMA.

TEHNIČKI, FENOMEN JE POZNAT KAO SINDROM RAPUNZEL. U SVAKOM SLUČAJU, TA STVARIČICA TI JE BEZOAR. MISIJA OBAVLJENA.

OGAVNO. ALI IPAK, HVALA TI. ŠTA TI DUGUJEM, FELIKSE?

O, ZABORAVI. IONAKO BI ZAVRŠIO U VATRI, ILI BI GA TUTNULI U NEKU TEGLU I IZLOŽILI PRED STUDENTE. SAMO NEMOJ REĆI NIKOME OD KOGA SI TO NABAVIO.

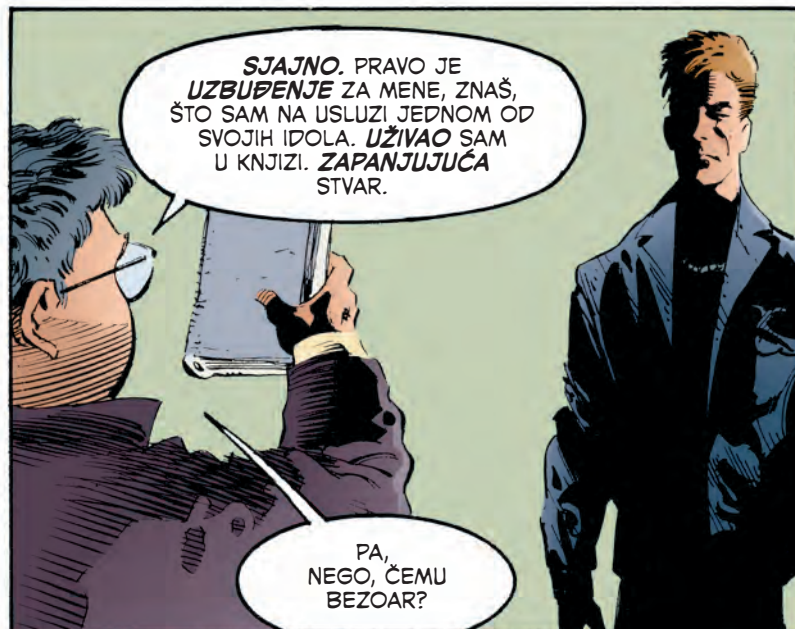
PA, NEGO, PITAM SE DA LI BI MOGAO DA MI OVO POTPIŠEŠ.

NARAVNO. NEMA PROBLEMA.

EVO GA.

SJAJNO. PRAVO JE UZBUĐENJE ZA MENE, ZNAŠ, ŠTO SAM NA USLUZI JEDNOM OD SVOJIH IDOLA. UŽIVAO SAM U KNJIZI. ZAPANJUJUĆA STVAR.

PA, NEGO, ČEMU BEZOAR?

ODGOVOR JE ISTI KAO NA TVOJE PITANJE OD PRE NEKI DAN — KAKO PISCI DOLAZE DO SVOJIH LUDIH IDEJA? BAH.

TREBA MI ZA ISTRAŽIVANJE.

ČUO SAM DA PIŠEŠ NASTAVAK ZA „KABARE“... BAŠ SAM UZBUĐEN.

OH. SJAJNO.

GLE, ZVONI MI TELEFON. SLUŠAJ, HVALA JOŠ JEDNOM ZA OVU USLUGU.

NEMA PROBLEMA. ZNAM KOLIKO SI ZAUZET. SAM ČU IZACI. ZDRAVO.

BREEP BREEP

ALO? RIČARD MEDOK NA TELEFONU.

O, GDE SI, HARI.

RIK? OVDE HARI. SLUŠAJ, MORAMO DA POPRIČAMO. TVOJI IZDAVAČI SU SE DANAS PONOVO OKOMILI NA MENE.

SLUŠAJ, ROMAN KASNI GOTOVO DEVET MESECI I ONI PRETE DA ĆE DIĆI FRKU. PREKRŠIO SI UGOVOR, RIK. JE LI ROMAN VIŠE GOTOV?

SAMO ŠTO NIJE.

PA KOLIKO TI JE JOŠ OSTALO?

SKORO PA SAM GOTOV, HARI. TE STVARI NE MOGU DA SE POŽURUJU. JOŠ SAMO KOJA NEDELJA, MOŽDA, OKEJ?

SLUŠAJ, STVARNO SAM U GUŽVI. JAVIĆU TI SE, VAŽI?

KOLIKO SAM OD ROMANA NAPISAO? ISKRENO?

NIŠTA.

NI REČ.

KO JE?

RIČARD MEDOK, TREBA MI ERAZMO FRAJ.

EVO ME, SILAZIM.

SAM SI?

DA, SAMO JA. IMAM GA.

E, PA ONDA UBI, DRAGI MOMČE. UBI.

NE, NIJE MI ŽAO ŠTO SAM NEPRIKLADNO OBUČEN ZA POSETE. KAD DOPEŠ U MOJE GODINE, NE ZANI-MA TE VIŠE NA ŠTA LIČIŠ. BAH.

ŠTA SI SE UKIPIO TU? UBI.

NEGO, KAKO SI MI TI, MOMČE? NAPISA LI NEŠTO DUBOKOUMNO I UZBUĐLJIVO SKORO?

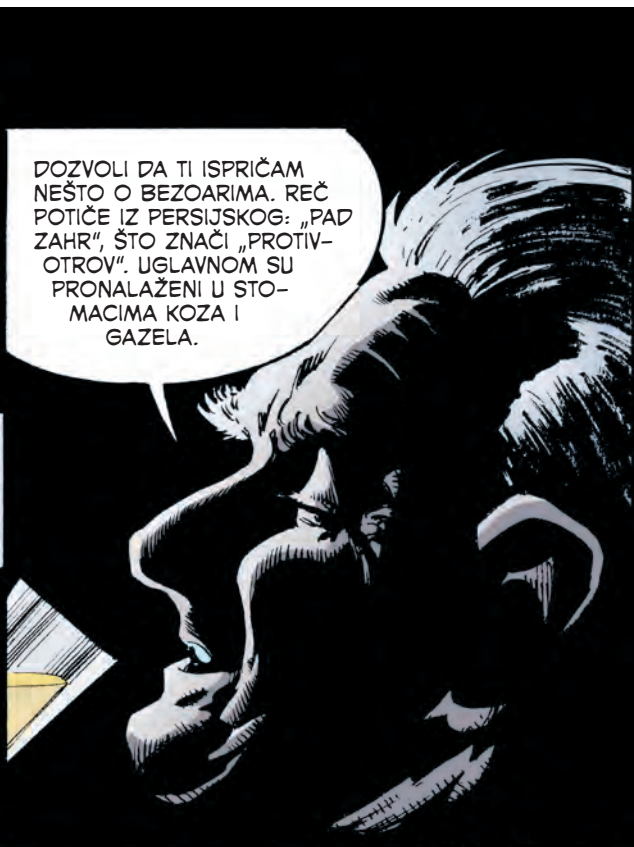
ZNATE DA NISAM, G. FRAJU.

NISI. PA, IDEMO ONDA U RADNU SOBU, DA MI POKAŽEŠ MOJ POKLON.

AH... DOBAR IZGOVOR DA POPIJEMO ŠERI.

JEFTIN, NARAVNO. NE TROŠIM **DOBRO** PIĆE NA SITNE GOVNARE KAKAV SI TI.

DOZVOLI DA TI ISPRIČAM NEŠTO O BEZOARIMA. REČ POTIČE IZ PERSIJSKOG: „PAD Zahr“, ŠTO ZNAČI „PROTIV-OTROV“. UGLAVNOM SU PRONAĐENI U STOMACIMA KOZA I GAZELA.

NEKAD SE MISLILO DA IMAJU MISTIČNE MOĆI: ONI MOGU DA IZVUKU OTROV I IZLEČE BOLESNE. EDVARD IV JE PREŽIVEO POSLEDICE TROVANJA RANE SAMO ZAHVALJUJUĆI BEZOARU KOJI JE IMAO.

KRALJICA ELIZABETA PRVA IMALA JE BEZOAR OPTOČEN ZLATOM, S ROGOM JEDNOROGA, POKLON OD DŽONA DIJA, LIČNOG ŠPIJUNA I MAGA.

ZA OBIČAN SVET APOTEKARI BI IZNAJMLJIVALI BEZOARE NA NEDELJU ILI DVE, PO NEVEROVATNIM CENAMA.

HOĆEŠ LI **UMUKNUTI** VIŠE? NISAM NAPISAO NIJEDNU **REČ** ZA GODINU DANA — NIŠTA ŠTO NISAM BACIO! **IMAŠ** LI UOPŠTE PREDSTAVU KAKAV JE TO **OSEĆAJ**?

KAD STE **SAMO** TI I PRAZAN LIST PAPIRA?

KAD NE MOŽEŠ DA SE SETIŠ NI **JEDNE JEDINE** STVARI VREDNE POME-NA, JEDNOG JEDNOG **LIKA** U KOGA BI NEKO MOGAO DA **POVERUJE**, JEDNE JEDINE **PRİČE** KOJA NIJE ISPRIČANA VEĆ HILJADAMA PUTA RANIJE...

PA **NARAVNO** DA ZNAM KAKO JE TO. NE BUDALI, MOMČE.

NEGO, **POKLON** NA SUNCE.

O, DA. RAPUNZEL, RASPLETI SVOJE KOSE KLUPKO! PRAVI TRIHINOBEZOAR! ZAUĐARA OD DELIMIČNO SVARENE HRANE UHVACENE IZMEĐU...

IZVINI. OPET SAM POČEO DA DRŽIM PREDAVANJA. STARI PISAC BEZ SAGOVORNIKA POČINJE DA SE ZALJUBLJUJE U ZVUK SOPSTVENOG GLASA...

STAVIĆU TAJ BEZOAR MEĐU OSTALE. PRETPOSTAVLJAM DA BI SADA DA JE POVEDEŠ.

DA LI SI PONEO NEŠTO DA OBUČE?

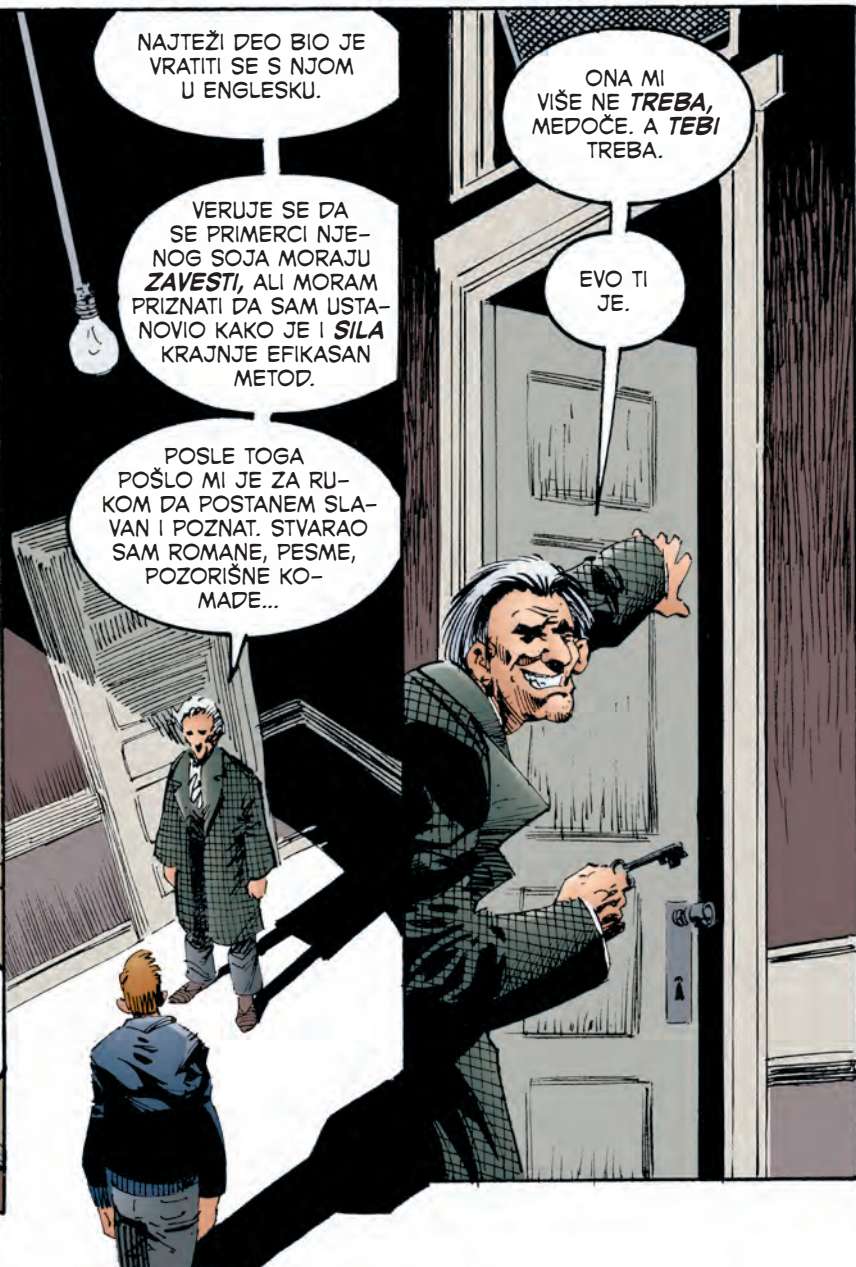
DA **OBUČE?** NISAM ZNAO DA TREBA...

NEMA VEZE. IMAM STARI KAPUT KOJI MOŽEŠ DA ISKORISTIŠ.

UHVATIO SAM JE NA PLANINI HELIKON, ZNAŠ. GODINA 1927, U GRČKOJ. IMAO SAM 27. DOGOĐINE PUNIM 87.

KUPALA SE U ZDENCU, A JA SAM JE UHVATIO I ZAROBIO POMOĆU BILJKE ZVANE MOLI — VRAČEVOG BELOG LUKA, KAKO GA PONEKAD ZOVU — I IZVESNIH RITUALA.

NAJTEŽI DEO BIO JE VRATITI SE S NJOM U ENGLSKU.

ONA MI VIŠE NE **TREBA**, MEDOČE. A **TEBI** TREBA.

VERUJE SE DA SE PRIMERCIM NJE-NOG SOJA MORAJU **ZAVESTI**, ALI MORAM PRIZNATI DA SAM USTANOVIO KAKO JE I **SILA** KRAJNJE EFIKASAN METOD.

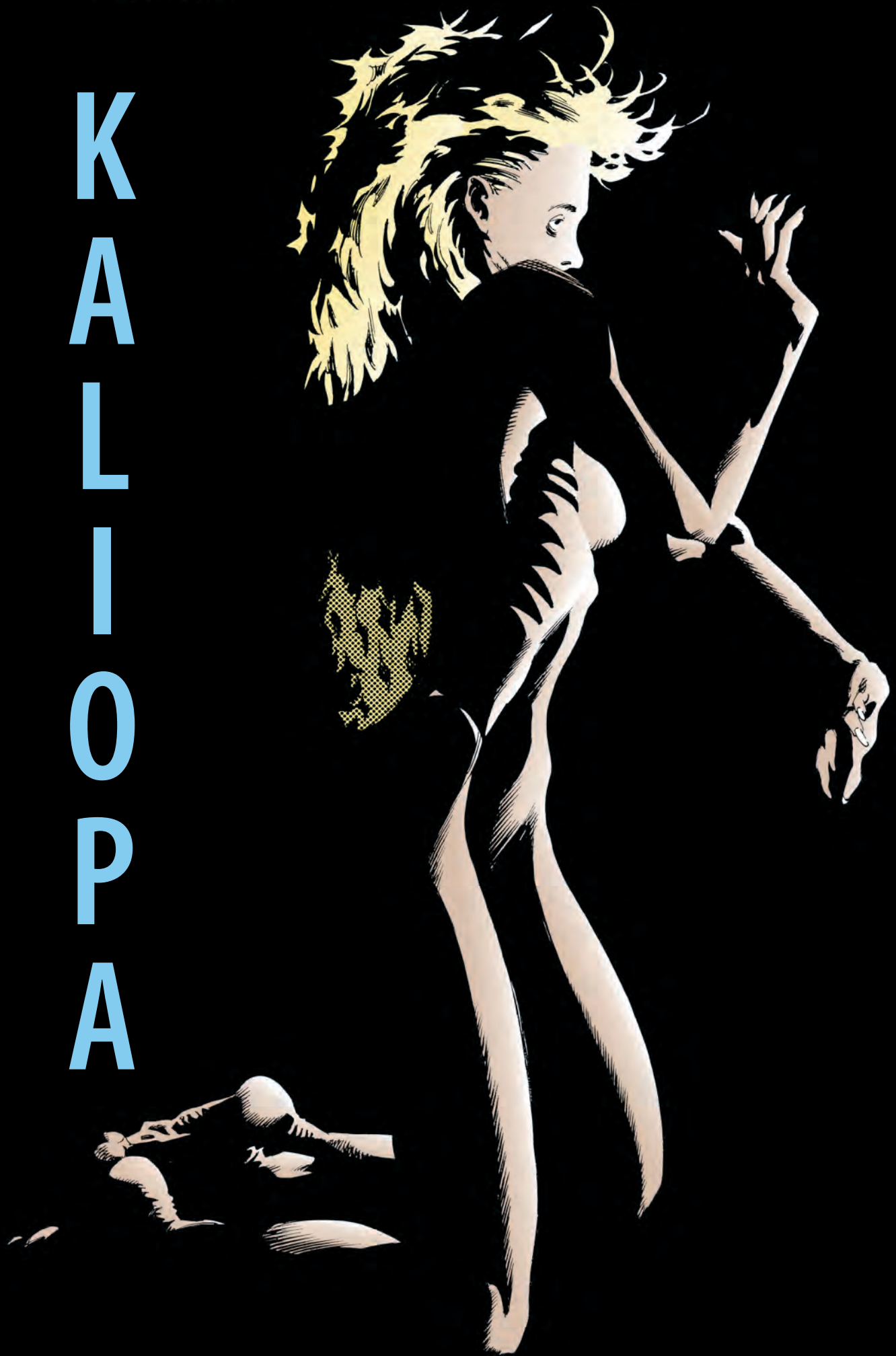
EVO TI JE.

POSLE TOGA POŠLO MI JE ZA RUKOM DA POSTANEM SLAVAN I POZNAT. STVARAO SAM ROMANE, PESME, POZORIŠNE KOMADE...

ZOVE SE
KALIOPA.

K A L L I O P A

ŠTA SI SAD NAMERIO SA MNOM, ERAZMO? TREBA DA TE ZABAVLJAM? DA LI ĆE OVAJ ČOVEK BITI NAŠA PUBLIKA?

NE PRETERUJ SA USLUŽNOŠĆU, KALIOPA.

NE, OVO JE RIČARD MEDOK. ON JE ROMANOPISAC — TO JEST, NAPISAO JE IZUZETNO USPEŠAN PRVI ROMAN I ONDA SPOZNAO DA JE NESPOSOBAN DA NAPIŠE BILO ŠTA DRUGO.

RIČARDE, OVO JE KALIOPA, NAJMLAĐA OD DEVET MUZA. BILA JE HOMEROVA MUZA, PA BI MORALA DA BUDE DOVOLJNO DOBRA I ZA TEBE.

KALIOPA, PREDAJEM TE RIČARDU. SADA SI NJEGOVA.

ALI REKAO SI... KAZAO SI MI, OBEĆAO ŠTAVIŠE, DA ĆEŠ ME OSLOBODITI PRE NEGO ŠTO UMREŠ. REKAO SI DA ĆU TADA DOBITI SLOBODU.

NE PO-KLANJAJ VERU PRINČEVIMA, DRAGA MOJA.

NI PISCIMA KOJE JE VREME PREGAZILO, A NI RANIJE NISU BILI SVETLI PRIMER KAKO SE DRŽI REČ...

PISCI SU LAŽOVI, DRAGA MOJA. TO SI SVAKAKO DO SADA VEĆ SHVATILA?

VODI ODAVDE TU MALU KRAVU, MEDOČE. NE ŽELIM DA BILO KOJE OD VAS DVOJE VIDIM PONOVO.

S DRUGE STRANE, AKO TE IKAD PECNE MALENA ŽIŠKA ZAHVALNOSTI, MOŽDA ĆEŠ ZAŽELETI DA NAGOVORIŠ NEKOG IZDAVAČA DA VRATI „EVO STIŽE SVEČA“ U ŠTAMPU.

NA NJU SAM BIO NAROČITO PONOSAN.

I TAKO MEDOK ODVEDE KALIOPU U SVOJ DOM I ZAKLJUČA JE U NAJVIŠU SOBU, KOJU JE RANIJE PRIPREMIO ZA TU SVRHU.

NJEGOV PRVI POTEZ BI DA JE SILUJE, NERVOZNO, NA BUĐAVOM STAROM KREKETU NA RASKLAPANJE.

ONA NIJE ČAK NI LJUDSKO BIĆE, UBEĐIVAO JE SEBE. STARA JE HILJADAMA GODINA. ALI MESO JOJ BI TOPLO, DAH SLADAK I ZACENJIVALA SE OD PLAČA KAO NEKO DETENCE SVAKI PUT KAD BI JE POVREDIO.

NA TREN MU JE PALO NA PAMET DA GA JE STARAC MOŽDA PREVARIO: DA MU JE DAO PRAVU DEVOJKU. DA JE ON, RIK MEDOK, MOŽDA UČINIO NEŠTO LOŠE, KRIVIČNO ČAK...

ALI POTOM, DOK SE ODMARAO U SVOJJOJ RADNOJ SOBI, NEŠTO SE POMERILO U NJE-
GOVOJ GLAVI.

UKLJUČIO JE PROCESOR TEKSTA DA ZAPIŠE REČI PRE NEGO ŠTO MU IZMAKNU.

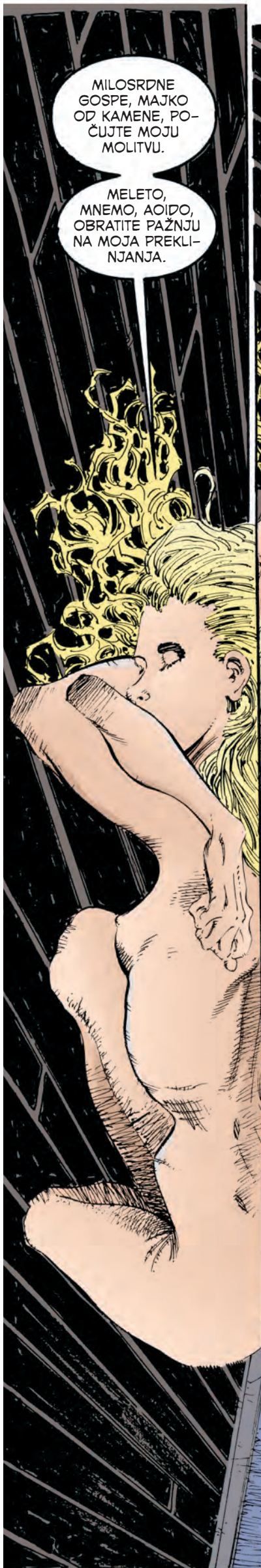
TREĆA GLAVA
„I NEKI U SOMOTSKIM HALJAMA”

„Tvoje lice”, rekao joj je.
„Šta si to uradila s njim?”
Marion slegnu ramenima.

„Želela sam da spolja izgledam isto kao iznutra”,
uzvratila je jednostavno,
zadržavši nož u ruci.

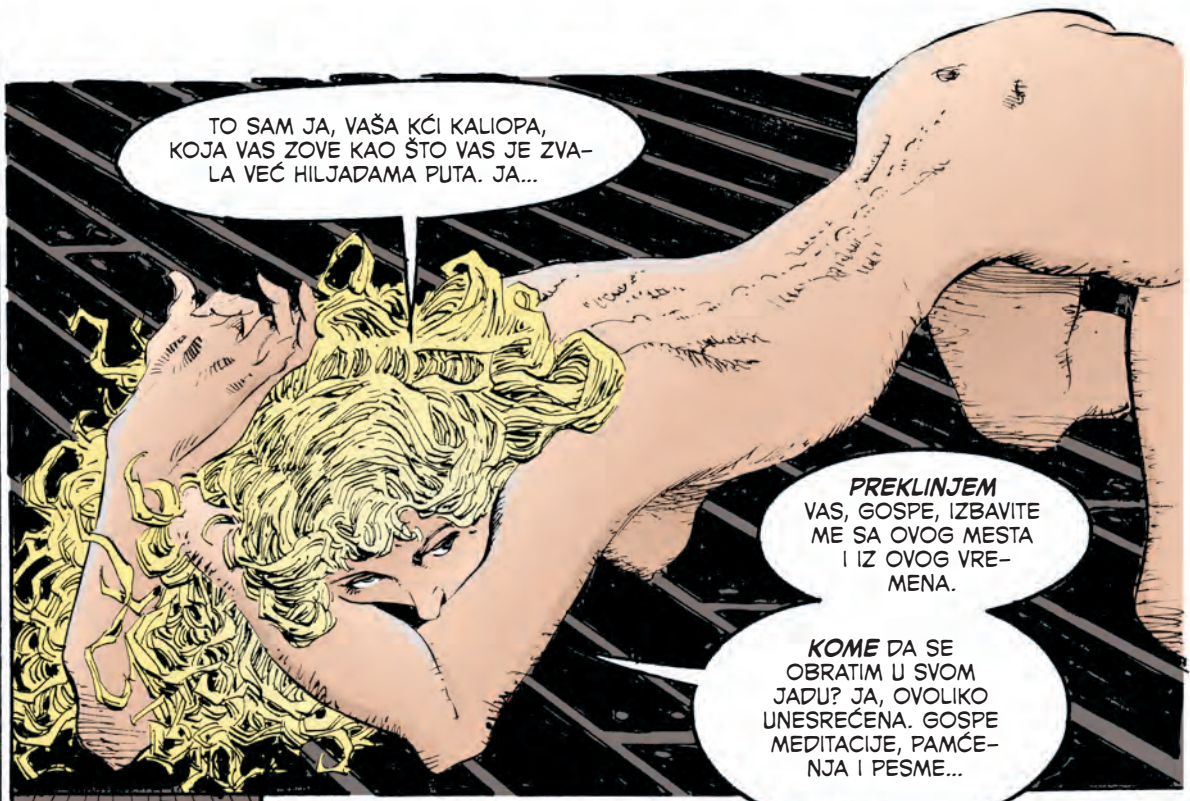
PISAO JE TRI SATA
PRE NEGO ŠTO MU JE
POSTALO DOVOLJNO
OČIGLEDNO DA JE
ZAPOČEO SVOJ
DRUGI ROMAN.

MILOSRDNE
GOSPE, MAJKO
OD KAMENE, PO-
ČUJTE MOJU
MOLITVU.

MELETO,
MNEMO, AOIDO,
OBRATITE PAŽNJU
NA MOJA PREKLI-
NJANJA.

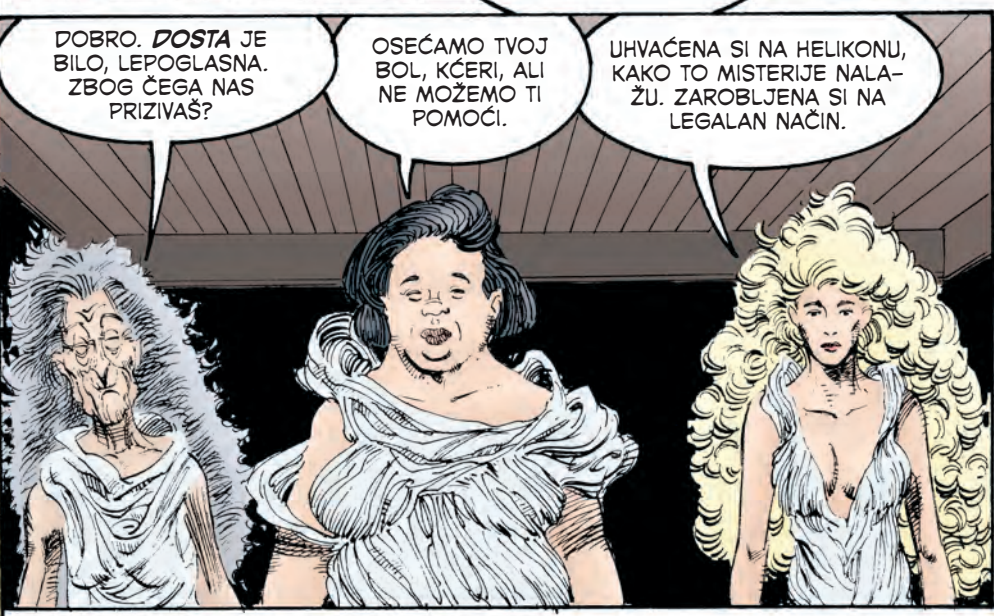
TO SAM JA, VAŠA KĆI KALIOPA,
KOJA VAS ZOVE KAO ŠTO VAS JE ZVA-
LA VEĆ HILJADAMA PUTA. JA...

PREKLINJEM
VAS, GOSPE, IZBAVITE
ME SA OVOG MESTA
I IZ OVOG VRE-
MENA.

KOME DA SE
OBRATIM U SVOM
JADU? JA, OVOLIKO
UNESREĆENA. GOSPE
MEDITACIJE, PAMĆE-
NJA I PESME...

... POČUJ-
TE ME.

DOBRO. **DOSTA** JE
BILO, LEPOGLASNA.
ZBOG ČEGA NAS
PRIZIVAS?

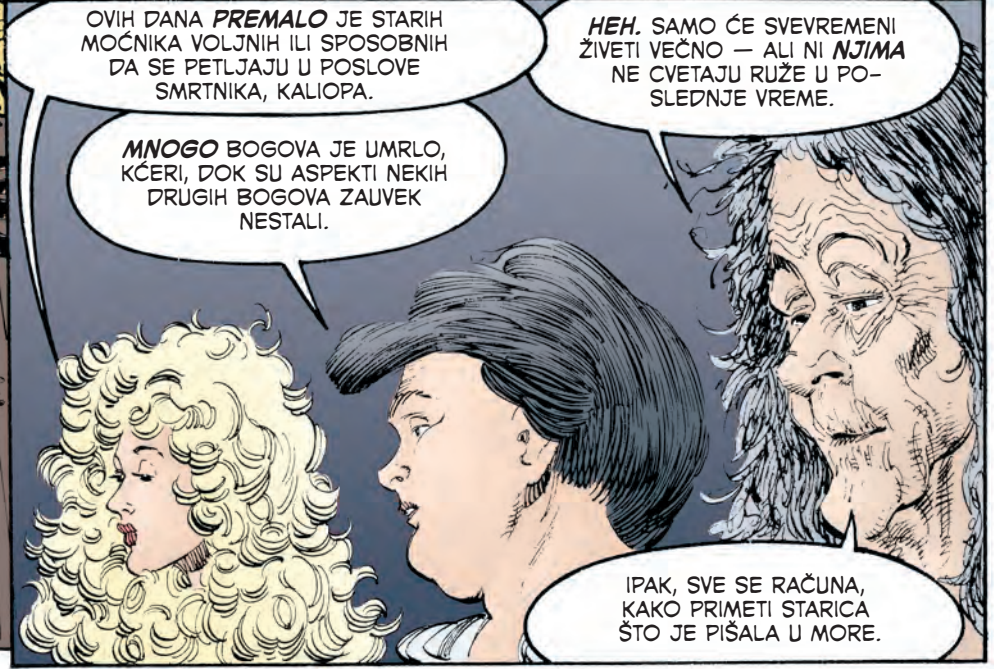
OSEĆAMO TVOJ
BOL, KĆERI, ALI
NE MOŽEMO TI
POMOĆI.

UHVAĆENA SI NA HELIKONU,
KAKO TO MISTERIJE NALA-
ŽU. ZAROBLJENA SI NA
LEGALAN NAČIN.

ALI TO NIJE **PRAVEDNO**,
MATI MOJE. NE MOGU VIŠE
TRPETI OVAJ TERET.

ZAR NE POSTOJI
NIŠTA ŠTO MOŽETE DA
UČINITE? BAŠ **NIKO** KO
MOŽE POSREDOVATI U
MOJU KORIST?

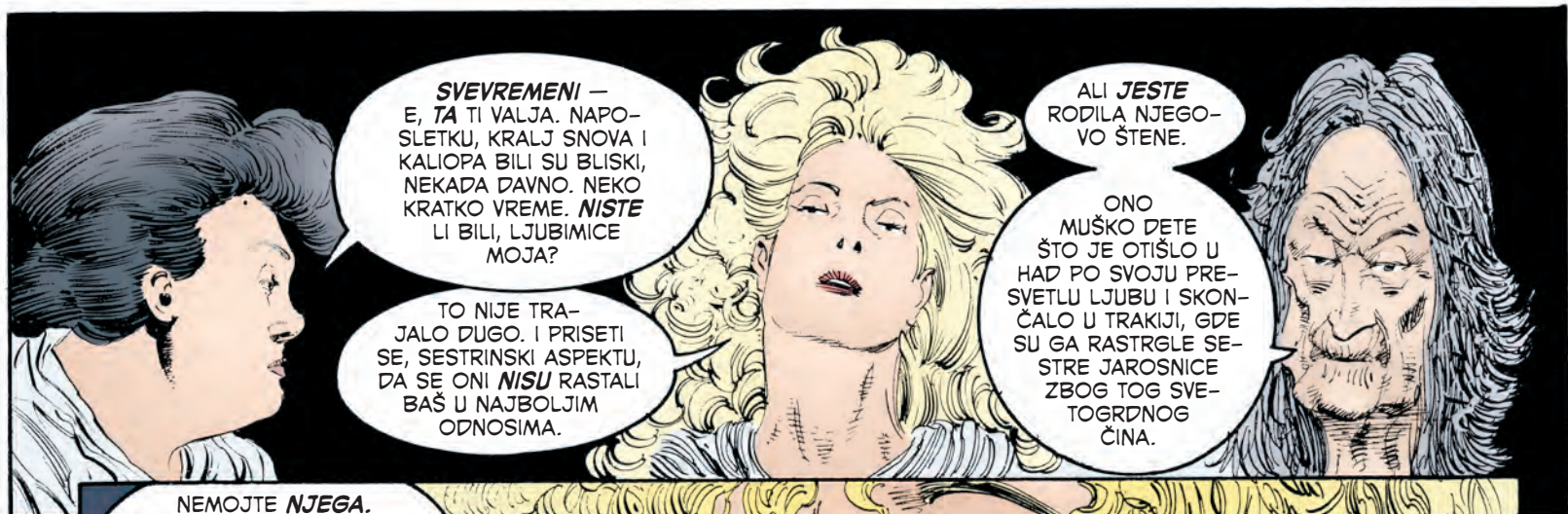
OVIH DANA **PREMALO** JE STARIH
MOĆNIKA VOLJNIH ILI SPOSOBNIH
DA SE PETLJAJU U POSLOVE
SMRTNIKA, KALIOPA.

HEH. SAMO ĆE SVEVREMENI
ŽIVETI VEČNO — ALI NI **NJIMA**
NE CVETAJU RUŽE U PO-
SLEDNJE VREME.

MNOGO BOGOVA JE UMRLO,
KĆERI, DOK SU ASPEKTI NEKIH
DRUGIH BOGOVA ZAUVEK
NESTALI.

IPAK, SVE SE RAČUNA,
KAKO PRIMETI STARICA
ŠTO JE PIŠALA U MORE.

SVEVREMENI — E, TA TI VALJA. NAPOSLETKU, KRALJ SNOVA I KALIOPA BILI SU BLISKI, NEKADA DAVNO. NEKO KRATKO VREME. NISTE LI BILI, LJUBIMICE MOJA?

ALI JESTE RODILA NJEGOVO ŠTENE.

TO NIJE TRAJALO DUGO. I PRISETI SE, SESTRINSKI ASPEKTU, DA SE ONI NISU RASTALI BAŠ U NAJBOLJIM ODNOSIMA.

ONO MUŠKO DETE ŠTO JE OTIŠLO U HAD PO SVOJU PRESVETLU LJUBU I SKONČALO U TRAKJI, GDE SU GA RASTRGLE SESTRE JAROSNICE ZBOG TOG SVE-TOGRDNOG ČINA.

NEMOJTE NJEGA. NE POSLE ONOGA ŠTO MI JE NAPRAVIO. ON ME ZBOG TOGA MRZI, A JA NJEGA NE PODNOSIM. NE BIH PRIHVATILA NJEGOVU POMOĆ.

LUDO DETE. ONIR NIJE U POLOŽAJU DA TI POMOGNE, SVE I DA TO ŽELI — ŠTO JE, BLAGO REČENO, MALO VEROVATNO.

JER VIDIŠ, BAŠ KAO TEBE, KALIOPA, TVOG NEKADAJŠNJEG OBOŽAVAOCA UHVATILI SU U KLOPKU SMRTNICI.

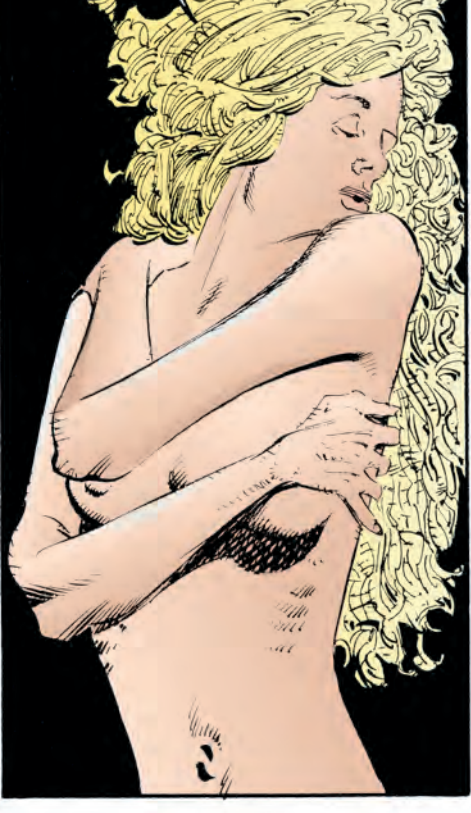
I DOK SI TI ZAROBLJENA U SVOJOJ KULI, ON JE UTAMNICEŃ ISPOD ZEMLJE.

ŽAO MI JE, MALENA. MOLITVE SU UZALUD BAČENE. NE POSTOJI NIŠTA ŠTO MI MOŽEMO UČINITI ZA TEBE I NIŠTA ŠTO TI LIČNO MOŽEŠ UČINITI, IZUZEV DA SE NADAŠ.

NE... MOLIM VAS, VRATITE SE. MORA DA POSTOJI NEŠTO, MORA DA POSTOJI NEKO KO ME MOŽE OSLOBODITI.

MOLIM VAS... POŠALJITE NEKOGA... BILO KOGA...

PA ČAK I ONIRA.

SAMA JE BILA KRIVA.

PROLEĆE 1927. PLANINA HELIKON.

VRATILA SE SAMO NA
TREN, PRIVUČENA MOŽDA
NOSTALGIJOM.

SPUSTILA JE SVOJ SVITAK I
OKUPALA SE U BISTROM ZDEN-
CU, PRISEĆAJUĆI SE ZLATNIH
DANA, IZGUBLJENIH, KAD JE
DEVETKA JOŠ UVEK BILA ŽE-
LJENA, ZAVOĐENA I PO-
TREBNA...

KAD JE MUZIKA SFERA JOŠ UVEK
ODJEKIVALA SMRTNIM DUŠAMA.

U JEDNOJ RUCI DRŽAO JE CVETOVE BILJKE
MOLI, KOJA JE IMALA MOĆ NAD NJENOM
VRSTOM, U DRUGOJ JE DRŽAO NJEN SVITAK.

„KOJA SI?“, PITAO JE.

„KALIOPA“, ODGO-
VORILA MU JE.

„KAL-I-OH-PA“, ZAČUO SE
NJEGOV ODJEK, KAO DA JE
KUŠAO UKUS NJENOG IMENA.

I ONDA SE OSMEHNUO. „PA“, KAZAO JE,
„MENE MOŽEŠ ZVATI GOSPODAR.“

I ONDA JE SPALIO NJEN
SVITAK.

HEJ! SJAJNE VESTI! ZA-
VRŠIO SAM ROMAN. ZOVE SE
„MOJA LJUBAV MI JE PODA-
RILA SVETLOST“. NAPISAN IZ
SAMO DVE RUKU ZA PET
NEDELJA, A OPET, DO-
BRO PISANJE.

DRAGO
MI JE ZBOG
TEBE. HOĆEŠ
LI ME SAD
PUSTITI?

MORA DA SI **POLUDELA**. OVO JE TEK
POČETAK. DOBI, LEPTOVICE. VREME JE
ZA DVA I PO MINUTA ŠLJAPKANJA
I SMEŠNIH POKRETA.

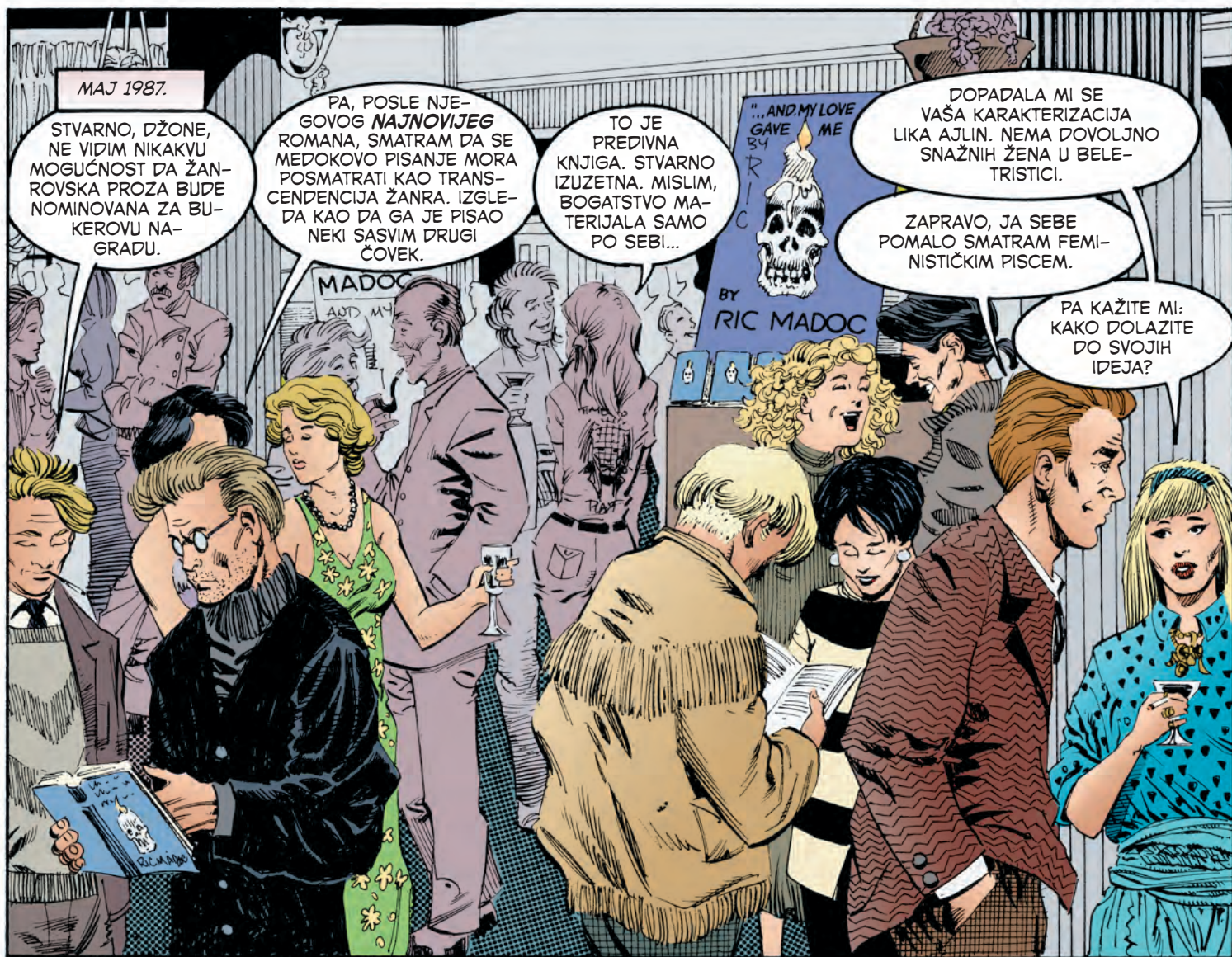
MOLIM TE, MEDOČE.
PUSTI ME DA IDEM. PRE-
STANI DA ME TERAŠ DA
RADIMO TE STVARI.

SLUŠAJ. U MOM SI
POSEDU, SVE DOK TI
NE OBJAVIM DA SI SLO-
BODNA. NEMOJ DA
ZABORAVIŠ.

TI SI MOJA **LIČNA MUZA**,
DUŠICE, A SAD...

ŽURKA.

MAJ 1987.

STVARNO, DŽONE, NE VIDIM NIKAKVU MOGUĆNOST DA ŽANROVSKA PROZA BUDE NOMINOVANA ZA BUKEROVU NAGRAĐU.

PA, POSLE NJEGOVOG **NAJNOVIJEG** ROMANA, SMATRAM DA SE MEDOKOVO PISANJE MORA POSMATRATI KAO TRANSCENDENCIJA ŽANRA. IZGLEDA KAO DA GA JE PISAO NEKI SASVIM DRUGI ČOVEK.

TO JE PREDIVNA KNJIGA. STVARNO IZUZETNA. MISLIM, BOGATSTVO MATERIJALA SAMO PO SEBI...

DOPADALA MI SE VAŠA KARAKTERIZACIJA LIKA AJLIN. NEMA DOVOLJNO SNAŽNIH ŽENA U BELETRISTICI.

ZAPRAVO, JA SEBE POMALO SMATRAM FEMINISTIČKIM PISCEM.

PA KAŽITE MI: KAKO DOLAZITE DO SVOJIH IDEJA?

JUN 1987.

HARVI, JEDINI USLOV POD KOJIM BIH BIO VOLJAN DA TI NAPIšem SCENARIO ZA „MOJA LJUBAV MI JE PODARILA SVETLOST“ JESTE DA GA REŽIRAM.

NAJJEDNO-STAVNIJE REČENO, RIK, TO JE NE-MOGUĆE.

MART 1988.

KAD SU U „TAJMSOVOM“ LITERARNOM DODATKU NAPI-SALI DA JE MOGUĆE SMATRATI TE NAJVEĆIM EPSKIM POETOM POSLE BAJRONA...

TO ME JE ĐAVOLSKI IZNENADILO. GLEDAO SAM NA „**DUHA KOJI JE IMAO POLOVINU SVEGA**“ KAO NA PROJEKAT ZA ODMOR IZMEĐU PRAVIH KNJIGA.

BIO SAM ISKRENO IZNENAĐEN KAD JE MOJ IZDAVAČ PRISTAO DA GA UZME.

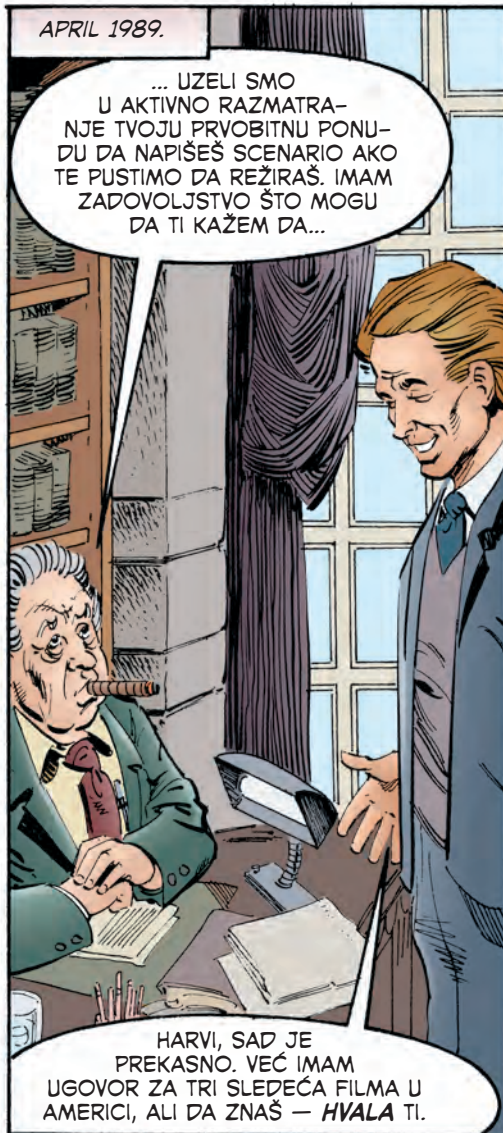
OKTOBAR 1988.

SLUŠAJ, HARI, NIJE U PITANJU **NIŠTA** ŠTO SI **URADIO**. PROSTO, AGENCIJA VILIJAMA MORISA MOŽE BOLJE DA SE BRINE O MOJIM INTERESIMA. **ONI** IMAJU KONTAKTE KOJE TI NEMAŠ.

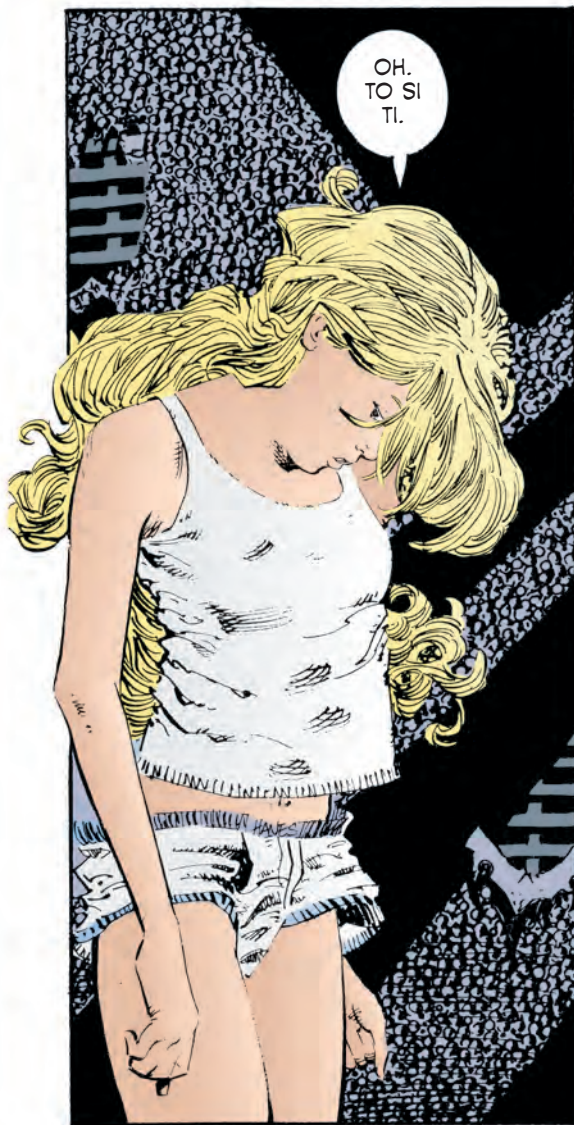
ALI U TVOJIM RUKAMA SU I DALJE PRVA TRI ROMANA I ZBIRKA PESAMA...

NEMOJ BITI TAKAV, HARI.

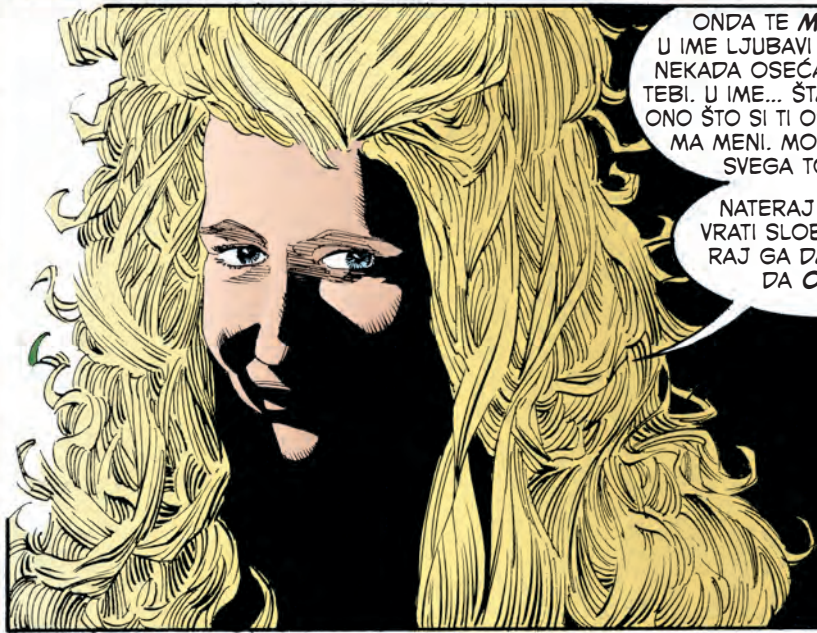

OH.
TO SI
TI.

ONE... ONE
SU MI **KAZALE** DA
SI ZATOČEN. BAŠ
KAO I JA.

*Kazale su ti istinu.
Bio sam zatočen. Ali,
kao što možeš da vidiš,
sada sam slobodan.*

ONDA TE **MOLIM...**
U IME LJUBAVI KOJU SAM
NEKADA OSEĆALA PREMA
TEBI. U IME... ŠTA GOD BILO
ONO ŠTO SI TI OSEĆAO PRE-
MA MENI. MOLIM U IME
SVEGA TOGA.

NATERAJ GA DA MI
VRATI SLOBODU. NATE-
RAJ GA DA ME PUSTI
DA **ODEM.**

the booknook

IAKO SU VAS UPO-
REĐIVALI S VIŠESTRUKO
NADARENIM ŽANOM KOKTOOM I,
U NEKOJ MANJOJ MERI, S PI-
SCIMA-REŽISERIMA KAKAV
JE KLAJV BARKER...

... MENI IZGLEDA
DA JE STVARALAC
NA KOGA MOŽDA NAJVIŠE
PODSEĆATE KULTNA FIGURA
ČETRDESETIH, POKOJNI
ERAZMO FRAJ...

BBC

IZVINITE... REKLI
STE "**POKOJNI**".
UMRO JE?

PROŠLOG
LETA. POZNA-
VALI STE GA?

POZNAVAO, NE. SRELI
SMO SE... U NEKOLIKO
NAVRATA. ON JE BIO...
ZAINTERESOVAN
ZA MOJ RAD.

AH. BILO KAKO BILO, BAŠ KAO
I VI, FRAJ JE PRE SVEGA TVO-
RAC EPOVA, VELIKIH, UZVI-
ŠENIH ROMANSI...

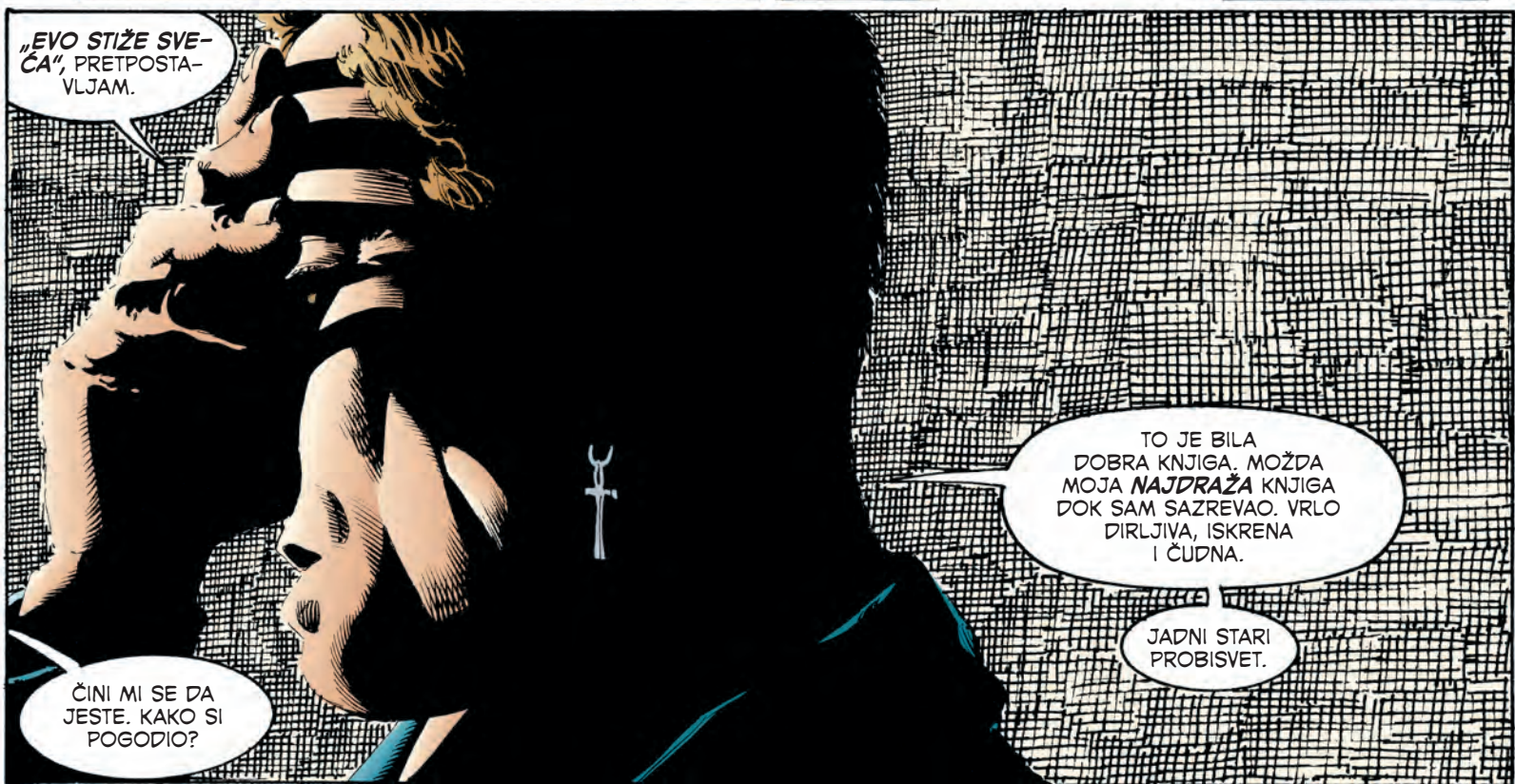
... PROŠLO JE VRLO DOBRO, REKAO BIH. BIĆE EMITOVANO U JUNU — JAVIĆU TI TAČAN DATUM.

HVALA TI. PRETPOSTAVLJAM DA FRAJ MORA DA JE UMRO DOK SAM JA SNIMAO FILM U AMERICI. GODINE, PRETPOSTAVLJAM. **MORA** DA JE IMAO BLIZU DEVEDESET.

O, NE. OTROVAO SE.

CRNJAK. IZGLEDA DA MU JE POSLEDNJE BILO DA NAPIŠE PISMO SVOM STAROM IZDAVAČU, **MOLEĆI** GA DA MU PONOVO OBJAVI JEDAN OD ROMANA...

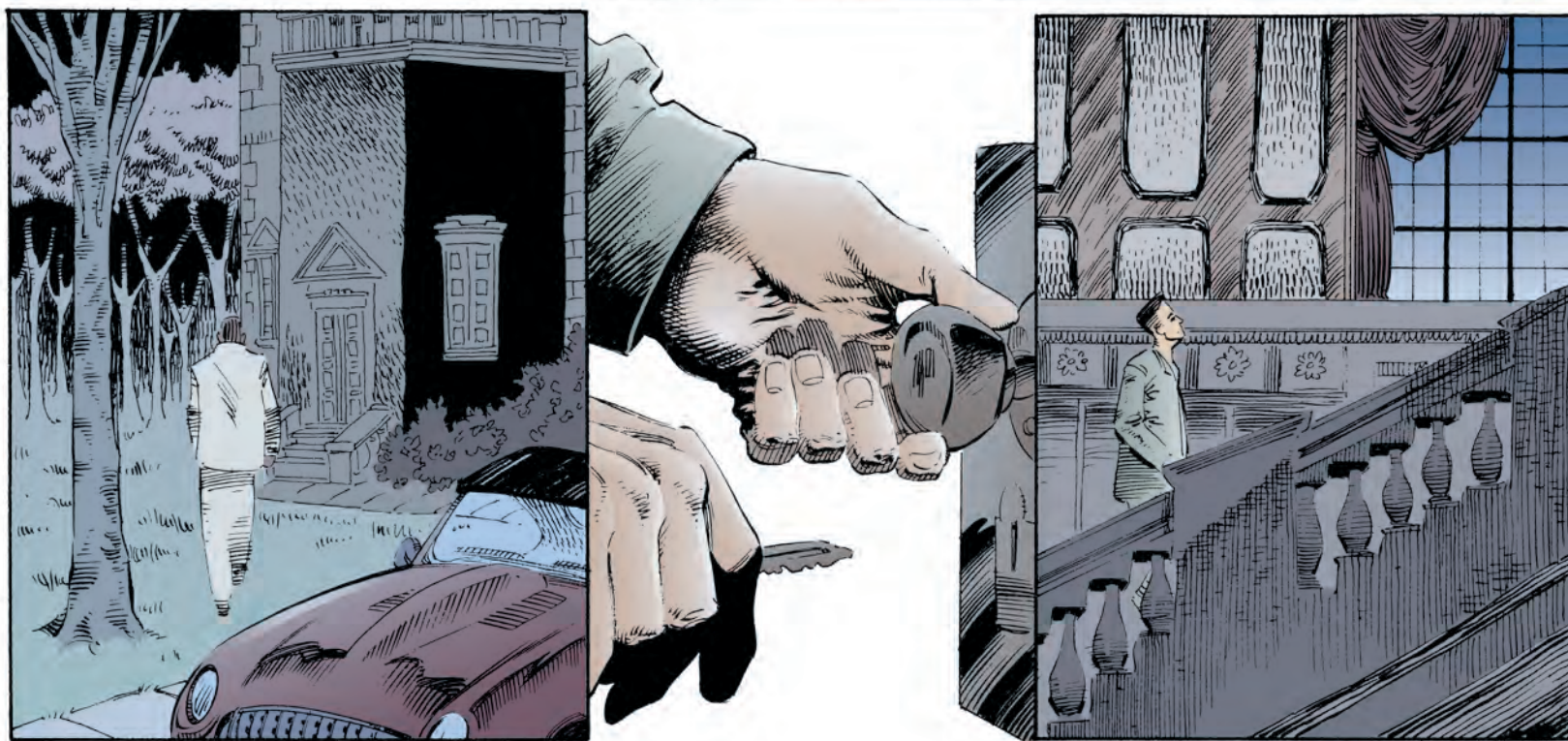

"EVO STIŽE SVEČA", PRETPOSTAVLJAM.

TO JE BILA DOBRA KNJIGA. MOŽDA MOJA **NAJDRAŽA** KNJIGA DOK SAM SAZREVAO. VRLO DIRLJIVA, ISKRENA I ČUDNA.

JADNI STARI PROBISVET.

ČINI MI SE DA JESTE. KAKO SI POGODIO?

ZA IME BOŽJE!
ŠTA TRAZITE U MOJOJ
KUĆI? KO VAS JE PU-
STIO DA UĀETE?

Niko me
nije pustio da
uĀem, RiĀarde
MedoĀe.

NEMAM POJMA KO STE VI,
ALI ŹELIM DA OĀETE OĀAV-
DE, **ODMAH**, INAĀE ĀU
POZVATI POLICIJU.

Miran.

Držiš ovde jednu
Źenu zatoĀenu,
RiĀarde MedoĀe.
Držiš je protiv
njene bolje.

Došao sam da
zatraŹim njenu
slobodu.

ZAR STE SIŠLI S UMA?
OVDE NEMA NIKAKVE ŽENE.
A SAD SE LEPO TORNJAJTE
ODAVDE! IMATE LI I NAJMA-
NJU PREDSTAVU KO SAM JA?
POSTOJI... POSTOJI ZAKON
PROTIV TAKVIH KAO
ŠTO STE VI!

ZVAČETE
POLICIJU? DA LI JE
TO U PITANJU?

Ne. Neću zvati
nijednu ljudsku
agenturu.

Samo je pu-
sti da ode.

ALI, VI TO NE RAZUMETE... ONA
MI JE **POTREBNA**. DA JE NE
POSEDUJEM, NE BIH MOGAO
DA **PIŠEM**. NE BIH IMAO
IDEJE.

NE SMEM JOŠ
UVEK DA JE OSLO-
BODIM. NE **SAD**.
MOŽDA ZA NEKU
GODINU.

SLUŠAJTE, IMAM
NOVAC — MNOGO
NOVCA — I...

Jezik za
zube.

Ona je u zato-
čeništvu duže od
šezdeset godina.
Lišena svih svojih
materijalnih dobara.
Pokorena, zlostavljana
i povređivana.

Ja... znam
kako joj mora
biti.

A ti ne želiš
da je oslobodiš
zbog toga što „tebi
trebaju ideje“?!

Gadiš mi se,
Ričarde Medoče.

Želiš ideje?
Želiš snove?
Želiš priče?

Onda ćeš imati
ideje. **IDEJA U
IZOBILJU.**